

12 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΑΒΒΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 137/92, 160/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έλλειψη δέουσας έρευνας — Η έλλειψη αφορούσε την έρευνα της
Ε.Δ.Υ. ως προς την πείρα ανθυποψηφίων για προαγωγή — Η προαγω-
γή ακυρώθηκε.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Υπηρεσιακές εκθέσεις — Και στην
περίπτωση που συντάσσονται από διαφορετικούς αξιολογητές παραμέ-
νουν αξιόπιστος δείκτης της υπηρεσιακής ικανότητας των υποψηφίων
— Η αντιμετώπιση των εκθέσεων από την Ε.Δ.Υ. κρίθηκε εσφαλμένη.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Προσόντα — Πρό-
σθετο προσόν προβλεπόμενο στο σχέδιο υπηρεσίας — Η Ε.Δ.Υ. έχει
υποχρέωση διεξαγωγής δέουσας έρευνας για να διαπιστώσει αν οι υπο-
ψήφιοι κατέχουν τέτοιο προσόν — Η απαίτηση της δέουσας έρευνας δεν
ικανοποιήθηκε — Η προαγωγή ακυρώθηκε.

15

20 Με τις συνεκδικασθείσες λόγω συνάφειας προσφυγές οι αιτητές
προσέβαλαν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στην πρώτητου
διορισμού και προαγωγής θέση Διευθυντή Ηλεκτρομηχανολογικών
Υπηρεσιών (Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων). Επειδή επρόκειτο
για θέση προϊσταμένου τμήματος εφαρμόστηκε κατά τη διαδικασία πλή-
ρωσής της το Άρθρο 32(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου
(Ν.1/90) και δεν συγκροτήθηκε Συμβουλευτική Επιτροπή.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Η Ε.Δ.Υ. δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα που αποτελεί κατά τη νομολογία προϋπόθεση του κύρους διοικητικής πράξης. Γι' αυτό και το σχετικό συμπέρασμα της Ε.Δ.Υ. για περιορισμένη πείρα του αιτητή στην προσφυγή 160/92 πάσχει. 5
2. Η υπεροχή του αιτητή στην προσφυγή 160/92, σε επίπεδο βαθμολογίας, είναι εμφανής. Όμως δεν φαίνεται πως το γεγονός αυτό προοιόθεσε υπέρ του αιτητή διότι, όπως ρητά ανέφερε η Ε.Δ.Υ. στην απόφαση, η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε από διαφορετικούς κριτές. Στην υπόθεση *Ανδρέας Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.* είχε επισημανθεί: 15
 "Παρόλο που οι εκθέσεις που καταρτίζουν διαφορετικοί λειτουργοί δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που ετοιμάζονται από τους ίδιους λειτουργούς, εντούτοις παραμένουν ένας αξιόπιστος δείκτης της υπηρεσιακής ικανότητας των υποψηφίων." 20
 Έτσι το Δικαστήριο θεωρεί λανθασμένη και απαράδεκτη την ισοπεδωτική μεταχείριση των υποψηφίων από τη σκοπιά των υπηρεσιακών εκθέσεων για το λόγο που προβλήθηκε από την Ε.Δ.Υ.
3. Είναι νομολογημένη αρχή ότι η Ε.Δ.Υ. έχει υποχρέωση να διεξάγει δέουσα έρευνα για να διαπιστώνει ότι οι υποψήφιοι είναι κάτοχοι πρόσθετου προσόντος αν προβλέπει γι' αυτό το σχέδιο υπηρεσίας. 25
 Το σχετικό σχόλιο της Ε.Δ.Υ. εν προκειμένω, σ' ένα διαφορούμενο ζήτημα δεν ικανοποιεί την υποχρέωσή της για ενδεδειγμένη έρευνα. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία κ.ά. ν. Γιαλλουρίδη κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316,

Παπαδόπουλος κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 902,

Χ'Τιάνη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317,

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την

οποία προώχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του Διευθυντή Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, αντί οι αιτητές.

5 Αφρ. Χριστοδούλου, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αρ. 137/92.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αρ. 160/92.

10 Γ. Ερωτοκρίτου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Αίτημα και των δύο προσφυγών, που έχουν κοινή νομικο-ιστορική αιτία και συνεκδικάστηκαν, είναι η ακύρωση της προαγωγής του Ανδρέα Κυριακίδη (ενδιαφερόμενου μέρους) στη θέση του Διευθυντή Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών. Το τμήμα αυτό ανήκει στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων. Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η απόφαση λήφθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 19/11/91 και τέθηκε σε ισχύ την 20 1/12/91.

25 Η επίδικη θέση είχε μείνει κενή την 11/7/91. Ενδιαφέρθηκαν 17 άτομα, που υπέβαλαν σχετικές αιτήσεις. Η Επιτροπή κάλεσε μόνο τους 13 (που κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα) σε προφορική εξέταση, που έλαβε χώρα στις 18 και 19/11/91. Σημειωτέον ότι με τη διαδικασία πλήρωσης της θέσης ασχολήθηκε η Ε.Δ.Υ. απευθείας. Σύμφωνα με το άρθρο 32 (1) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90, οι θέσεις προϊσταμένων τμημάτων, όπως η επίδικη, δεν περνά από Συμβουλευτική Επιτροπή.

30 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου, που ήταν παρών κατά την εξέταση, θεώρησε τους 3 υποψηφίους ισοδύναμους. Για την ακρίβεια χαρακτήρισε σαν πάρα πολύ καλή την απόδοσή τους. Η Ε.Δ.Υ. όμως επιφύλαξε το χαρακτηρισμό αυτό μόνο για τον ενδιαφερόμενο, που 35 τελικά επέλεξε και διόρισε, ενώ έκρινε τους αιτητές “πολύ καλούς”, (με “+” για το Α. Σαββίδη). Και οι δύο αιτητές έφεξαν την Επιτροπή για την πρόσδοση υπερβολικής σημασίας στις εντυπώσεις από τη συνέντευξη σε βαθμό που αλλοίωσε τα δεδομένα και που δικαιολογεί τώρα την παρέμβαση του δικαστηρίου.

40 Περαιτέρω επικρίθηκε και προβλήθηκε σαν λόγος ακύρωσης από τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 160/92 Ιάκωβο Δ. Παπαδόπουλο - η διαπίστωση ότι η εμπειρία του “ήταν περιορισμένη σε σύγκριση με τους άλλους υποψηφίους ως προς το εύρος των δραστηριοτήτων του

Τμήματος Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, τον αριθμό των υπαλλήλων που επόπτευαν και εποπτεύουν και σε προέκταση τη διοικητική και οργανωτική τους ικανότητα (το συμπέρασμα αφορούσε και τρίτο υποψήφιο που δεν προσέφυγε)”.

5

Ο αιτητής ισχυρίζεται πως η διαπίστωση αυτή, που ασφαλώς υπήρξε σημαντική για τη λήψη της απόφασης, ήταν αποτέλεσμα έλλειψης έρευνας ή δέουσας έρευνας από μέρους της Ε.Δ.Υ. Οι αιτητές ισχυρίζονται, από κοινού, αλλά όπως θα δούμε ο καθένας από διαφορετική σκοπιά, ότι από την ίδια πλημμέλεια πάσχει και η κρίση της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με τα προσόντα τους.

10

Η πείρα του Ιάκωβου Παπαδόπουλου αποκτήθηκε σε άλλο Υπουργείο. Υπηρετεί σαν Ανώτερος Λειτουργός Βιομηχανίας στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας. Η δικηγόρος της καθής η αίτηση υποστήριξε ότι γιαυτόν ακριβώς το λόγο δε χωρεί σύγκριση με την πείρα του ενδιαφερόμενου στο ίδιο τμήμα. Από τα στοιχεία εντούτοις του διοικητικού φακέλου δε φαίνεται να τεκμηριώνεται το παραπάνω συμπέρασμα της Επιτροπής. Για παράδειγμα στην υπηρεσιακή έκθεση του 1990, όπως και προηγούμενων ετών αναφέρεται ότι ο αιτητής είναι “υπεύθυνος για την οργάνωση και καλή λειτουργία της Υπηρεσίας Βιομηχανικών Εφαρμογών”.

15

20

Εξίσου σημαντική είναι η αποτίμηση της διευθυντικής και διοικητικής ικανότητας του αιτητή που διαγράφουν οι υπηρεσιακές του εκθέσεις και η οποία δεν συνάδει με τη διαπίστωση της Ε.Δ.Υ. Είναι αξιωμανημόνευτη η αξιολόγηση της έκθεσης του 1990 την οποία η Ε.Δ.Υ. παρό την ευχέρειά της να διαφοροποιήσει άφησε άθικτη στο σημείο αυτό:

25

30

“Διευθυντική/Διοικητική Ικανότητα

Έχει ιδιαίτερη ικανότητα στην εντόπιση κενών στην πολιτική που ακολουθείται και στην υποβολή εισηγήσεων για ολοκλήρωσή της· επίσης στην οργάνωση του προσωπικού του για χάραξη νέας πολιτικής. Παράλληλα είναι πλήρως ενήμερος της εργασίας που επιτελεί κάθε λειτουργός του, ανά πάσα δε στιγμή είναι έτοιμος να τους ελέγξει και τους καθοδηγήσει.”

35

Επίσης ελέγχεται σαν ανακριβής η θέση που ανέπτυξε η δικηγόρος της Επιτροπής, που ασφαλώς καθρεφτίζει την προσέγγιση της τελευταίας, ότι “δεν επιδέχεται καμιά σύγκριση η πείρα του ενδιαφερόμενου μέρους με την πείρα του αιτητή ο οποίος προέρχεται από το Υπουργείο Εμπορίου και δεν έχει εμπειρίες σχετικά με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης”. Η ομοιότητα των εμπειριών μπορεί να διακριφωθεί από

40

τη σύγκριση μεταξύ των καθηκόντων των δύο θέσεων όπως εκτίθενται στα οικεία σχέδια υπηρεσίας.

5 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει η βασιμότητα του παραπονουμένου ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έκανε τη δέουσα έρευνα που αποτελεί κατά τη νομολογία προϋπόθεση του κύριου διοικητικής πράξης: **Δημοκρατία και Άλλοι ν. Γιάλλουρίδη και Άλλης** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316. Γιαυτό και το σχετικό συμπέρασμα της Ε.Δ.Υ. για περιορισμένη πείρα του αιτητή πάσχει.

10

Υπάρχει ακόμα ένα θέμα που αφορά τον ίδιο αιτητή, το οποίο εντοπίζεται στην αξιολόγηση των υπηρεσιακών εκθέσεων από την Ε.Δ.Υ. Είναι βέβαια μεταξύ των σημαντικών στοιχείων που επηρέασαν τη διαμόρφωση της κρίσης της. Οι εκθέσεις λήφθηκαν υπόψη στο σύνολό τους. Με ιδιαίτερη αναφορά στην τελευταία πενταετία. Για το 15 1988 ο ενδιαφερόμενος δεν αξιολογήθηκε γιατί ο προϊστάμενος - αξιολογητής ήταν στενός συγγενής του. Και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου δεν ενήργησε σαν αξιολογητής επειδή δεν παρακολούθησε την εργασία του ενδιαφερόμενου (βλέπε εμπιστευτικό φάκελο, ερυθρά 24-25).

20

Από την υπόλοιπη βαθμολογία προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος και ο αιτητής Λάζαρος Σαββίδης είναι περίπου ισοδύναμοι. Αλλά η 25 υπεροχή του αιτητή Ιάκωβου Παπαδόπουλου είναι εμφανής. Χαρακτηριστική εξαίρετος για όλα τα χρόνια. Όμως δε φαίνεται πως το γεγονός προσμέτρησε υπέρ του αιτητή διότι, όπως ρητά αναφέρει η Ε.Δ.Υ. στην απόφαση, η αξιολόγησή τους έγινε από διαφορετικούς κριτές. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπομνήσω ότι είχα επισημάνει στις προσφυγές **Ανδρέας Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.** (1989) 3 30 Α.Α.Δ. 902:

30

“Παρόλο που οι εκθέσεις που καταρτίζουν διαφορετικοί λειτουργοί δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που ετοιμάζονται από 35 τους ίδιους λειτουργούς, εντούτοις παραμένουν ένας αξιόπιστος δείκτης της υπηρεσιακής ικανότητας των υποψηφίων.”

35

Έτσι θεωρώ λανθασμένη και απαράδεκτη την ισοπεδωτική μεταχείριση των υποψηφίων από τη σκοπιά των υπηρεσιακών εκθέσεων για το λόγο που προβλήθηκε από την Ε.Δ.Υ.

40

Περνώ στο θέμα της εκτίμησης των προσόντων και κατοχής του πλεονεκτήματος. Το σχέδιο υπηρεσίας το προσδιορίζει ως εξής:

“Προσόν εις την Ηλεκτρολογίαν διά τους Μηχανολόγους Μηχανι-

κούς ή προσόν εις την Μηχανολογίαν δια τους Ηλεκτρολόγους Μηχανικούς θα θεωρηθή πλεονέκτημα.”

Ο αιτητής είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός. Είναι όμως και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου M.Sc. in Control Systems του Imperial College of Science and Technology (Πανεπιστημίου του Λονδίνου). Για να θεωρηθεί λοιπόν ότι έχει το πλεονέκτημα πρέπει να έχει προσόν στη μηχανολογία. Και ακριβώς ισχυρίζεται ότι το παραπάνω μεταπτυχιακό είναι προσόν στην επιστήμη αυτή. Επομένως λανθασμένα η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι “ειδικά οι Σαββίδης (αιτητής) και διαθέτουν διδακτορικό τίτλο τούτο όμως δεν θεωρείται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα”. 5 10

Παρατηρώ ότι ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών του αιτητή (βλέπε ερυθρό 6 του προσωπικού του φακέλου) δεν προσδιορίζει σε ποια από τις δύο ειδικότητες απονεμήθηκε. Ούτε υπάρχει οποιοδήποτε άλλο διαφωτιστικό στοιχείο στο φάκελό του. Ας σημειωθεί ότι είναι νομολογημένη αρχή ότι η Ε.Δ.Υ. έχει υποχρέωση να διεξάγει δέουσα έρευνα για να διαπιστώνει ότι οι υποψήφιοι είναι κάτοχοι πρόσθετου προσόντος αν προβλέπει γιαυτό το σχέδιο υπηρεσίας: απόφαση της Ολομέλειας στις προσφυγές *Χρυστάλλα Χ'Τιάννη Ιωσήφ και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.* 20 (1991) 3 Α.Α.Δ. 317.

Το παραπάνω σχόλιο της Ε.Δ.Υ. σ' ένα διαφορούμενο ζήτημα δεν ικανοποιεί την υποχρέωσή της για ενδεδειγμένη έρευνα. Για το λόγο αυτό και ο αιτητής Σαββίδης πρέπει να πετύχει. Ενόψει της τροπής της υπόθεσης για τον άλλο αιτητή θεωρώ περιττό να ασχοληθώ με το θέμα προσόντων που έθιξε. Όπως και με άλλους ισχυρισμούς που ανέπτυξαν οι αιτητές είτε από κοινού ή κεχωρισμένα. 25

Μπορούμε τώρα να συναγάγουμε ένα τελικό συμπέρασμα. Και οι δύο αιτήσεις γίνονται δεκτές. Η μεν 137/92 γιατί δεν έγινε δέουσα έρευνα για την πείρα του αιτητή. Παράλληλα οι υπηρεσιακές εκθέσεις δεν εξετάστηκαν κάτω από το σωστό πρίσμα, όπως προεκτέθηκε. Η δε προσφυγή 160/92 πρέπει να πετύχει για έλλειψη έρευνας αναφορικά με το μεταπτυχιακό δίπλωμα του αιτητή για το οποίο υφίσταται ισχυρισμός ότι αποτελεί τίτλο στη μηχανολογία. 30 35

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα